

Bara lite ro

Av Britt-Marie Treutiger

Sofia Rosenkvist. Så hette den nya läraren. Hon hade brunt lockigt hår och ögon som såg glada ut. Hon hade stått utanför klassrumsdörren sagt att de skulle ställa sig i en kö. Sedan hade hon hälsat på dem och tagit alla i hand en efter en. Linda hade inte vågat titta på henne när det blev hennes tur. Då hade Sofia ställt sig på knä så att de blev lika långa. Sofia hade tagit Linda försiktigt under hakan och strukit Lindas lugg åt sidan och så hade Sofia sagt: Hej på dig! Linda hade blivit alldeles varm i hela kroppen.

Fröken Sofia hade berättat att hon var gift och nyinflyttad och att de fick ställa vilka frågor de ville till henne den första timmen. Barnen frågade och Sofia berättade att hon just blivit lärare och att detta var hennes första jobb, att hon gift sig på sommaren på en liten ö och att hon hade en liten kattunge.

Sofia var den fjärde fröken de hade på tre månader. På dagis hade de bytt så många fröknar att Linda inte kom ihåg vad alla hette utom fröken Karin förstås hon som var så rund och mjuk och som kramades så skönt. Hon hade blivit sjuk och hade varit borta nästa ett helt år och när hon kom tillbaka var hon inte rund längre och hade tappat allt hår.

Linda frågade Sofia när hon skulle sluta. Sofia hade skrattat och sagt att det var en underlig fråga första dagen hon arbetade, men hon hade sagt att hon tänkte vara kvar till Linda började högstadiet. Lovar du det säkert? –hade Linda frågat. Jaa, då- hade Sofi svarat.

Linda tyckte att Sofia var en solig Sofia – en Solfia - ja så kallade Linda henne i hemlighet-min Solfia.

Lindas mamma sa att hon inte orkade höra allt Sofia gjorde och sa. Lindas mamma sa att det var klart att det var lätt att vara glad när man hade utbildning, jobb och pengar.

Lindas mamma hade varken jobb eller pengar och dessutom ont i ryggen mest hela tiden. Lindas pappa hade varit bort länge. Han arbetade i ett kök i ett stort hus. En gång hade Linda fått följa med och hälsat på honom - han bodde på ett stort ställe, med ett högt staket omkring.

Han hade inte varit glad. Han ville träffa mamma ensam och Linda hade fått sitta hos en tant som hade två TV:ar, en som hon såg om någon kom och ringde på porten och en vanlig TV. Hon hade varit snäll och bjudit Linda på saft och bullar. De hade först åkt tunnelbana och sen buss jättelänge för att komma dit. Mamma sa att pappa jobbade i köket- men Linda såg inget kök bara en massa dörrar som alla var stängda.

Mamma hade varit ledsen när de åkte hem. Hon kände sig ensam sa hon. Linda hade sagt: Men du har ju mig. Ja, du ja, dig har jag fått för mina synder. Men så hade hon kramat Linda och sagt att allt ordnar sig och gör det inte det så kan det kvitta - som de säger i Värmland.

Värmland – det var ett sådant härligt ord- Värmland där måst det vara varm och skönt.

Tisdagen i skolan hade varit extra rolig. Solfia hade sagt att hon läst så vackert att Solfia ville att Linda skulle läsa en dikt på avslutningen!

Linda skyndade sig hem för att berätta. Då skulle väl mamma komma till skolan och höra.

Varje gång det var föräldramöte eller något annat i skolan hade mamma haft ont i ryggen.

När Linda kom hem var mamma på dåligt humör. Jävla skvallerkärningar muttrade hon.

Snokarna från Soc kommer och vi måste städa. Linda hade varit i vägen och mamma hade skrikit. När Linda gick in i sitt rum hade mamma blivit arg och sagt att nu måste hon hjälpa till. Mammans rygg gjorde så ont och hennes huvud värkte. Hon var sjuk och ingen ville förstå det sa hon. Förra veckan när de var i tvättstugan hade ryggen värkt så att hon till slut såg konstig ut och inte kunde gå ordentligt. Linda hade fått hjälpa henne i säng . När Linda skulle bära upp en del av den rena tvätten i IKEA kassen så ramlade det ut en flaska ur kassen . Den gick sönder och Linda försökte få upp allt från golvet. Fru Petterson hade tvättiden efter och hon hade hjälpt Linda och frågat var mamma var. Hon hade sagt att hon tyckte Linda var för liten för att ta reda på tvätten själv. Men Linda visste hur man gjorde- hon var bara rädd att mamma skulle bli arg när hennes medicinflaska gått sönder.

Nu måste de få lakan i sängarna – det hade de inte haft sedan förra tvättiden då mamma hade blivit sjuk och flaskan gått sönder och allt blivit fel.

Mamma sa åt Linda att gå ner i tvättstugan och hämta tvätten. Linda ville inte det var så mörk och otäckt där. – Du måste hjälpa mig, jag hinner inte annars. - Linda sa att hon inte ville. Plötsligt skrek mamma – sluta konstra och gör som jag säger – och så smällde det.

Det blev alldeles tyst – så tyst att Linda hörde grannens TV. Kinden blev alldeles het. Mamma kramade Linda, hon kved och sa: Förlåt, förlåt..

Linda tog Ikea-kassen och gick ner i källaren. Källardörren var så tung att hon fick pressa upp den med hjälp av hela ryggen. Sedan kunde hon inte hålla upp den utan måste släppa den och den slog igen med en smäll. Det var alldeles mörkt bara lysknappen som lyste röd längre bort. Det var det otäcka att lämna dörren och leta sig fram till lysknappen och sedan springa snabbt medan det lyste till nästa dörr och hoppas att hon hann få upp den innan lyset slocknade.

Linda trevade efter den skrovliga väggen. Hon tyckte att det prasslade och stod alldeles stilla och kände sig alldeles kall i hela kroppen förutom kinden som fortfarande brände. Så tog hon försiktigt ett steg och så ytterligare ett. När hon nådde lysknappen var hon alldeles torr i munnen. Så fort lampan tänds sprang hon så snabb hon kunde till nästa dörr och lyckades få upp den medan lampan fortfarande lyste. Inne i tvättstugan gick maskinerna. Men ingen var där. Linda letade efter lakanen. Mammans med rosorna på och hennes egna med Barbie på. Men de fanns ingenstans. Linda blev ängslig. Mamma skulle bli arg om hon kom utan lakan. Linda öppnade torkskåpet. Där hängde två påslakan, underlakan och örngott. Snabbt knölade Linda ner lakanen i Ikeakassen och sprang ut i källaren. Det var alltid lättare att springa tillbaka.

När mamma såg lakanen frågade hon- och våra lakan- Linda svarade att hon inte kunde hitta dem. Mamma tittade på henne och sa – bytt är bytt och kommer aldrig mer igen. Lakanen var blårandiga och mamma sa att- bra smak har du i alla fall. Linda hade passat på att fråga om de kunde äta pannkakor till middag och mamma hade lovat det.

Tanterna från Soc hade druckit kaffe med mamma. En av tanterna hade frågat om hon fick ta mjölk och så hade hon öppnat kylskåpsdörren men sedan hade hon ångrat sig och stängt den igen. Konstig tant- hade Linda tyckt.

De hade bett Linda gå till sitt rum och rita en teckning. Linda hade ritat Solfia när hon gifte sig- med vit klänning och med vita blommor i håret och med solen ovanför på en blå himmel. Hon gick ut i köket för att visa den. Tanterna var på väg ut- mamma skrek åt dem - något behandlingshem tänkte hon inte åka till.

Mamma sa nu behöver jag lite Malåkragodis. Så tog hon en av de där söta småflaskorna som

hon hade fått av Kerstin. Mamma sa att Soc-tanterna hade gett henne en dunderhuvudvärk. Hon måste ha tre. Linda frågade om pannkakorna. Jodå - men mjölken var slut konstaterade mamma irriterat. Bara huvudvärken försvinner. Händerna darrade när mamma skulle hålla i treon i vattenglasen - plums så åkte en massa tabletter i på en gång. Det bubblade över - mamma drack och det bubblade och hon fyllde på med vatten. Linda sa -jag kan låna mjölk av Petterssons!/? Ja,ja fick hon till svar.

I trapphuset hörde hon röster. - men vi får försöka med ett behandlingshem. Får vi in henne på Venngarn kan hon ta Linda med sig - annars så kanske vi kan placera henne hos farmorn i Norrland- det vore kanske bäst med tanke på att vi fått in två anmälningar om vanvård- ja vi får dra det i gruppen i morgon. -men pappan då- Yfaktor. -vad menar du med y-faktor- javisst ja- du är ju fresh of högskolan.- skratt- tittar du i akterna så stöter du på en massa mansnamn som slutar på Y. Ronny, Lenny osv. Alla har varit kända sen lekis ,inga grövre saker men ständiga anmälningar -bråk i skolan -snatteri osv. Den här Jimmy sitter på Färingsö- knark- men sköter sig när han är där- jobbar i köket- bygger- solarium och så ut o bryter ner kroppen igen.

Linda gled ner på golvet . Inte farmor tänkte hon, farmor tyckte inte om henne hade sagt att hon inte var ett dugg lik någon i släkten, hade tagit hårt i Linda och tvingat henne att äta grå klumpar med små bitar av fläsk i. Inte nu, inte nu när hon hade Solfia.

Ytterdörren slog igen. Linda ringde på hos Petterssons. Visst fick hon låna mjölk sa fru Petterson. Innefrån deras lägenhet ropade herr Petterson -är inte Seven-eleven öppet? Fru Petterson sa bry dig inte om honom.

Mamma låg framstupa över köksbordet och tittade sömnigt på Linda. Jag behöver lite ro. Du-

vi tar pannkakorna nån annan gång. Du kan väl göra havregrynsröra.

Havregrynsröra igen- Linda rörde havregryn socker och choklad i en kopp och hällde i lite mjölk så det blev en tjock söt smet. Vill du ha mamma?

Nej jag går och lägger mig, jag vill bara ha nåt att dricka, och lugn och ro.

Linda tänkte ro- ro det hade hon läst på burken inne i badrummet. Det var många bokstäver på burken men de första var ro. Hon gick in i badrummet och försökte ta den bruna burken- men den var hal och ramlade i golvet. Burken gick sönder. Linda plockade upp glasbitarna och la dem i en tom mjölkkartong. Solfia hade sagt att man skulle göra så, annars kunde sopgubbarna göra sig illa på glasbitarna. Solfia visste allt och var så snäll mot alla - men mest mot Linda.

Nu fanns det ingenstans att lägga tableterna. Linda la dem i en plastpåse. Så gjorde hon som mamma brukade göra tog kaveln och krossade tableterna. Det blev ett vitt pulver i plastpåsen av alla tableterna. Hon hällde dem i en kopp med socker och choklad rörde om och hällde i mjölk. När Kerstin hade passat Linda hade hon gjort choklad till Linda och sig själv, men då hade hon hållt en malåkragodis i sin kopp och sagt att det hette Lumumba. Det kanske mamma också ville ha.

Linda räckte koppen till mamma. Vad fan är det här? Lumumba. Mamma skrattade konstigt. Har jag fått en egen bartender? Lite konstigt smakar det. Vad är det.

Det är lite ro- sa Linda .

På morgonen gick Linda till skolan- mamma hade inte vaknat. Linda hade ätit det sista av

havregrynsröran och druckit mjölk. Sedan hade hon diskat alla kopparna. Hon slängde mjölkpaketet med glasbitarna i sopnedkastet.

Teckningen av Solfia tog hon med sig när hon gick till skolan. På gatan vinkade en av sopgubbarna åt Linda när sopbilen körde iväg.

Fröken Solfia stod inte vid dörren. Rektorn stod där och sa att alla barnen skulle gå in och sätta sig. Rektorn berättade att det hänt någonting tråkigt. Fröken Sofias man hade blivit sjuk och Sofia måste vara ledig resten av terminen. Rektorn hade fått besked först nu på morgonen och hade inte fått tag på någon vikarie. Man hade ringt till alla föräldrarna och de var på väg nu.

Rektorn sa – Linda din mamma svarar inte i telefonen - så du får vara hos skolsyster idag.

Linda tittade på teckningen och började riva sönder den i små, små bitar.